

EL CAMÍ RAL DE COLL DE DAVÍ que comunicava Manresa amb Barcelona tot travessant el Llobregat pel pont de Vilomara i enfilant-se per les carenes de la serra de l'Obac, dins el massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, tot baixant després per la riera de les Arenes fins Matadepera, Sabadell i Barcelona. En aquestes serralades es van instal·lar, fa molts anys, gran quantitat de bandolers. D'ells i de les llegendes que sobre aquests personatges s'han transmès oralment enraonarem en les properes setmanes.

Si bé es cert que en Joan Sala i Ferrer, àlies Serrallonga, es el més llegendari de tots, també n'hi ha d'altres que mereixen

la nostra atenció. De Serrallonga ja tindrem temps d'enraonar un altre dia. Ara ens centrem en el bandolers que varen actuar en el camí ral que comunicava Manresa amb Barcelona.

El més llegendari de tots els bandolers, perquè hom no sap si va viure o forma part de l'imaginari, és en Capablanca.

El més llegendari de tots, perquè hom no sap si va viure o forma part de l'imaginari, és en Capablanca. Desconeixem el seu nom. Segons s'explica era un humil pagès que feia de mosso a diferents masies. Era, per dir-ho així, una persona honrada. Un dia,

però, les coses van canviar. S'explica que, en cobrar tot el jornal d'un mes va decidir anar a Manresa per gastar-se una part. Poc abans d'arribar un grup de bandolers el van assaltar i li van robar tot el que portava. A més el van maltractar físicament. L'assalt fou traumàtic per en Capablanca. Tantes suors per perdre tots els diners en pocs minuts. Va jurar que mai més tornaria a guanyar-se el sou d'una manera honrada. Des d'aquell dia viuria com aquells bandolers que li havien pres els diners.

Dit i fet. Es va fer fort en un pedrenyal i es posà una capa blanca, d'ací l'aliès. Poc temps després s'havia convertit en el bandoler més temut de tota la contrada. Feia servir un mètode molt

especial per robar a la gent. Deixava estesa la capa blanca enmig del camí ral. Ell s'enfilava dalt d'una roca o d'un arbre i observava el que passava. Els viatgers que circulaven pel camí ral eren obligats a deixar totes les pertinences. Si no ho feien, en Capablanca els amenaçava des del seu amagatall. Com que coneixia perfectament la muntanya, sempre aconseguia amagar-se i era molt difícil enxampar-lo. Ningú sap com va acabar la vida d'en Capablanca. És un dels misteris que amaga la serra de l'Obac.

Per la part de Vacarisses actuava un bandoler conegut com Mitja Galtà. Segons sembla només s'afaitava una part de la cara perquè ningú sabés qui era. Com en el cas d'en Capablanca, el misteri envolta la vida d'aquest bandoler.

el huerto
de AMARA

Cultivar en un balcón

Ya hace algún tiempo que ha comenzado esta sección y algunos de vosotros me habéis hecho llegar vuestras dudas y consultas (os recuerdo mi dirección, por si a alguien más le apetece escribirme, info@femhorting.com). Una pregunta que me habéis formulado un par de veces es cómo conseguir tener un huerto si nuestra casa no dispone de un terreno para poder cultivar. Pues existen diversas opciones. Si no tenemos un terreno existe la opción de alquilar un huerto urbano, que es lo que hacemos en Horting

Granollers, o hablar con el ayuntamiento y pedirles que cedan un espacio para los ciudadanos con este fin. Pero en realidad no hace falta que tengamos una franja de tierra para poder consumir nuestros propios productos. Un balcón puede ser suficiente, eso sí, debemos de tener en cuenta también sus limitaciones.

En primer lugar, debemos asegurarnos que sea un balcón soleado, o sea, que como mínimo tenga unas 6 ó 7 horas diarias de luz solar. Si no es así, hay soluciones; colocaremos aquellas especies que soporten mejor la falta de sol (las hortalizas de invierno, por ejemplo). Para cultivar podemos utilizar macetas, cajones, canalones... pero mejor que sean

de terracota porque es más respetuoso con los cambios de temperatura que otros materiales, que tengan agujeros para dejar respirar y que sean recipientes resistentes para que las raíces no lo rompan. A diferencia de los cultivos en la tierra, estos necesitan ser regados casi cada día, aunque esto dependerá, por supuesto, de la profundidad de la jardinera, si no quieres regar continuamente, escoge maceteros más profundos, de unos 40 cm de diámetro por 30 cm de profundidad. Es preferible que utilicemos sustrato, de venta en cualquier centro de jardinería, que ya viene enriquecido con nutrientes.

¿Qué plantamos? Olvidaros de la calabaza, el melón, la sandía... por el mucho espacio que ocupan cuando crecen. Tampoco plantas de raíces profundas. Son muy adecuadas las tomateras de frutos pequeños, lechugas y otros cultivos de hoja, las judías verdes (mejor de mata pequeña), las cebollas que tienen raíces poco profundas, rábanos, zanahorias, fresones...

horting
granollers

Lloguer d'horts d'oci
a punt de sembra

Ens trobaràs al final
del Camí Ral a Palou

www.femhorting.com
tel. 680 85 73 48

animals i companyia

adopcions

Creuat Sharpei,
mascle 8 mesos

Mestís, femella 2 anys

Trucar al telèfon
93 843 02 53
CAN MORET (l'Ametlla)

consells

SALUT

EL MEU GOS ES PURGA MENJANT HERBA

L'herba no pot fer les funcions de paràsit intern. No és un vermífug. Ja que no conté cap principi actiu capaç de destruir els cucs intestinals. És un compartiment completament normal per als gossos ja que encara que siguin menjadors "de carn", això contribueix amb les seves fibres a lluitar contra el restrenyiment. D'altra banda, si aquest compartiment, es produeix de forma aïllada no té perquè sofrir conseqüències per a la

seva salut. Si ho fa de forma habitual pot tenir una inflamació de l'estomac. (gastritis). Recorda que menjar herba li pot portar a agafar una infecció, ja que ha pogut ser defecada per altres animals que sí tinguin paràsits intestinals. Com últim consell desparasital habitualment, "consulta les preses amb el teu veterinari". Això pot ajudar a corregir aquest problema.

Informació facilitada per
GOSNET.ES

Assessor nutricional del grup D. Luis Carralero